

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

žalobce: V. Ch.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 27. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: GasNet, s.r.o.
sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem
zastoupená advokátem JUDr. Janem Brožem, Ph.D.
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023 č. j. MSK 148669/2022, ve věci
vyvlastnění

takto:

- I. Žaloba v části směřující proti části výroku rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023 č. j. MSK 148669/2022, kterou bylo zamítnuto odvolání a potvrzen výrok II. rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 8. 9. 2022 č. j. MMFM 141882/2022, jímž byla určena výše náhrady za omezení vlastnického práva, **se postupuje** občanskoprávnímu úseku Krajského soudu v Ostravě.

II. Ve zbylé části se žaloba **zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023 č. j. MSK 148669/2022, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru územního rozvoje a stavebního řádu (dále také „vyvlastňovací úřad“) ze dne 8. 9. 2022 č. j. MMFM 141882/2022, jehož výrokem I. bylo rozhodnuto o omezení vlastnického práva k části pozemku parc. č. st. XA o výměře této části 13,68 m² a k části pozemku parc. č. XB o výměře této části 35,98 m², vše v k.ú. X ve X; výrokem II. byla určena výše náhrady za celkové omezení vlastnického práva a výrokem III. pak bylo určeno, že vyvlastnitel je povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění prováděním stavby do 2 let od nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Žalobce v žalobě vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Žalobce nesouhlasí s provedením rekonstrukce plynárenského zařízení protlakem, neboť se dle něj jedná o řešení rozsáhlejší, než je stávající uložení plynárenského zařízení, a vyžaduje tak omezení jeho vlastnického práva. Dle žalobce nebyly řádně projednány jeho námitky týkající se způsobu provedení rekonstrukce plynovodu na pozemcích v jeho vlastnictví.
 - 2) Ve všech vyjádřeních správních orgánů je zmiňován veřejný zájem, který je však podle žalobce naplněn od roku 1997, kdy je plyn dodáván všem zájemcům. Schválený projekt z roku 1994 je také vydáván za veřejný zájem a je realizovatelný i dnes. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že bez zřízení věcného břemene k pozemkům žalobce nelze zahlbouení stavby realizovat a naplnit veřejný zájem. Toto tvrzení považuje za účelové a nepodložené. Žalobce odkázal na blíže nespecifikovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, ze kterého cituje, že „*pouhá existence územního rozhodnutí, tedy bez dalšího, nepostačuje k učinění závěru o nezbytnosti vyvlastnění konkrétního pozemku*“. Dále žalobce uvedl, že chybí zdůvodnění, proč je použita technologie protlaku vrtu, který je ze své podstaty absolutně nevhodný pro řešení tak malého vodního toku a zatěžuje okolní pozemky. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že žalobce neuvedl žádnou alternativu, když v řízení opakovaně poukazyval na původní projekt plynofikace obce Sedliště dostupný v archivu města Frýdku-Místek.
 - 3) V poslední žalobní námitce žalobce napadl znalecký posudek č. 2007/2002 vypracovaný Ing. J. M. s tím, že obsahuje chyby a věcné nesprávnosti, na které upozornil, ale stav se nezměnil. V bodě 3.5 je uvedeno, že přístup k pozemkům je z obecní zpevněné komunikace, což dle žalobce není pravda. V bodě 3.4 chybí, že na pozemku parc. č. XA se nachází sloup el. vedení, čistíčka domovních odpadních vod, studna a přímo v místě výkopu vzrostlý ovocný strom.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu věci a jeho odůvodnění vyhovuje nárokům na něj kladeným dle § 67 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„správní řád“). Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že ve věci bylo pro předmětný záměr vydáno územní rozhodnutí. Žalobce se závěry stavebního úřadu učiněnými v územním řízení, tj. s podobou stavby, nesouhlasil, využil možnosti bránit se opravnými prostředky a následně před správními soudy. Pravomocné územní rozhodnutí, které je ve smyslu § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“) podkladem žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení, je pro vyvlastňovací úřad závazné. Dle žalovaného je nutné vycházet z toho, že příslušný stavební úřad v územním řízení posoudil navržený záměr umístění stavby a zabýval se rovněž uplatněnými námitkami účastníků řízení. Vyvlastňovací úřad pak posuzoval, zda žádost o vyvlastnění pro tuto konkrétní, územním rozhodnutím umístěnou stavbu splňuje podmínky pro vyvlastnění stanovené zákonem o vyvlastnění. Žalovaný odkázal na názor Krajského soudu v Ostravě vyslovený v rozsudku ze dne 30. 9. 2020 č. j. 22 A 67/2019-60 (předchozí zrušující rozsudek v téže věci- *pozn. soudu*), kdy soud k námitkám žalobce, které se obsahově vztahují k realizaci a technologii stavby, uvedl, že se jedná „o otázky, jejichž řešení nespadá do pravomoci vyvlastňovacích správních orgánů, ale stavebního úřadu jako věcně příslušného orgánu k rozhodování v územním a stavebním řízení“.

4. K námitce týkající se prokázání existence veřejného zájmu žalovaný uvedl, že na realizaci předmětné stavby je veřejný zájem, jelikož to vyplývá přímo ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“). Co se týká otázky splnění podmínky pro vyvlastnění stanovené § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění, tj. prokázání převahy veřejného zájmu na dosažení účelu vyvlastnění nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného, žalovaný vyhodnotil, že jak vyvlastnitel, tak i vyvlastňovací úřad převahu veřejného zájmu prokázali. Veřejný zájem v daném případě spočívá v povinnosti provozovatele distribuční soustavy zajistit bezpečný provoz distribuční soustavy, jehož součástí je i předmětný středotlaký plynovod, který se v části navrhuje zahloubit pod koryto vodního toku. Žalovaný se domnívá, že veřejný zájem na zajištění bezpečného, spolehlivého a hospodárného provozu, údržby, obnovy a rozvoje distribuční soustavy v daném území převažuje nad zachováním vlastnického práva žalobce a poukazuje na skutečnost, že ve věci se jedná o omezení vlastnického práva, tzn. o mírnější zásah do práv žalobce, než by bylo jeho úplné odnětí. Vyvlastňovaný bude fakticky omezen realizací stavby, případně její údržbou.
5. Osoba zúčastněná na řízení se jako vyvlastnitel k žalobě vyjádřila tak, že považuje žalobu za zjevně nedůvodnou a navrhla ji zamítnout. Veškeré námitky žalobce v rámci vedeného vyvlastňovacího řízení byly řádně posouzeny a rozhodnutí správních orgánů splňují požadavky na přezkoumatelnost plynoucí z judikatury správních soudů. Osoba zúčastněná na řízení dále stručně shrnula průběh vyvlastňovacího řízení a blíže se vyjádřila k jednotlivým námitkám. Přitom zdůraznila, že územní rozhodnutí, ač bylo žalobcem napadeno všemi dostupnými prostředky, nebylo ze strany správních orgánů ani soudů nijak zpochybněno. Jedná se přitom o zásadní podklad vyvlastňovacího řízení. Osoba zúčastněná na řízení dále obsáhle odkázala na závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2020 č. j. 22 A 67/2019-60. Námitky týkající se existence veřejného zájmu nejsou relevantní, neboť veřejný zájem vyplývá z platné právní úpravy, jakož i z pravomocného územního rozhodnutí a převažující veřejný zájem byl rovněž zdůvodněn žalovaným v napadeném

rozhodnutí. Dle osoby zúčastněné na řízení jsou veškeré podmínky pro vyvlastnění splněny, jakož i správními orgány řádně odůvodněny.

6. U ústního jednání před krajským soudem setrvali účastníci řízení na své dosavadní argumentaci.
7. Krajský soud se předně zabýval otázkou své věcné příslušnosti k projednání žaloby. Vyšel přitom z právní úpravy obsažené v § 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění, podle kterého výrok podle § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění (výrok o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě) lze přezkoumat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a výrok podle § 24 odst. 4 téhož zákona (výrok o náhradě za vyvlastnění) lze projednat v občanském soudním řízení, přičemž příslušný v prvním stupni je krajský soud. O části žaloby směřující proti výroku o náhradě za vyvlastnění proto bylo rozhodnuto tak, že byla postoupena občanskoprávnímu úseku Krajského soudu v Ostravě (výrok I. tohoto rozsudku).
8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného ve zbývajících částech, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
9. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 4. 6. 2018 obdržel vyvlastňovací úřad žádost společnosti GasNet, s.r.o. (dále také „vyvlastnitel“ nebo „osoba zúčastněná na řízení“) o zahájení vyvlastňovacího řízení za účelem provedení vyvlastnění omezením vlastnického práva žalobce zřízením věcného břemene spočívajícího v právu zřídit a provozovat stavbu plynárenského zařízení distribuční soustavy „REKO MS nadzemní přechod Sedliště“ k části pozemku parc. č. st. XA o výměře této části 13,68 m² a k části pozemku parc. č. XB o výměře této části 35,98 m². Vyvlastnitel na výzvu vyvlastňovacího úřadu dne 24. 7. 2018 žádost doplnil. Vyvlastňovací úřad následně vedl vyvlastňovací řízení, v jehož průběhu žalobce jako vyvlastňovaný aktivně vystupoval a podával námítky. Vyvlastňovací úřad dne 11. 4. 2019 vydal rozhodnutí č. j. MMFM 56754/2019, kterým ve výroku I. podle § 24 odst. 3 písm. a) bod 2 zákona o vyvlastnění, ve znění účinném do 30. 8. 2018, omezil vlastnické právo žalobce ke předmětným částem jeho pozemků ve prospěch vyvlastnitelů pro zřízení a provozování plynárenského zařízení distribuční soustavy, dále výrokem II. podle § 24 odst. 4 písm. a) zákona o vyvlastnění určil výši náhrady pro žalobce a uložil ji vyvlastniteli zaplatit ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, současně výrokem III. podle § 24 odst. 3 písm. c) zákona o vyvlastnění určil, že je vyvlastnitel povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění prováděním stavby do 2 let od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. 4. 2019 odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 7. 2019 č. j. MSK 89541/2019 prvostupňové rozhodnutí změnil a ve zbytku potvrdil. Následně byla obě rozhodnutí správních orgánů zrušena rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2019 č. j. 22 A 67/2019-60 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. V dalším řízení vyvlastnitel doplnil předmětnou žádost, když mj. uvedl, proč a jak převažuje veřejný zájem zakotvený v energetickém zákoně. Po nově provedeném řízení vydal vyvlastňovací úřad rozhodnutí ze dne 8. 9. 2022 č. j. MMFM 141882/2022, kterým rozhodl tak, jak je specifikováno v prvním odstavci tohoto rozsudku. Žalobce proti rozhodnutí podal odvolání obsahově totožné jako v následně podané správní žalobě, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

10. V prvním žalobním bodě žalobce brojil proti provedení rekonstrukce plynovodu, neboť se jedná o rozsáhlejší řešení vyžadující omezení jeho vlastnického práva a s novým projektem stavby nesouhlasí. K tomu krajský soud ve shodě s žalovaným uvádí, že jelikož bylo v územním řízení vydáno pravomocné územní rozhodnutí povolující podobu stavby, námitky týkající se realizace a technologie předmětné stavby nespádají do pravomoci vyvlastňovacích správních orgánů, ale stavebního úřadu jako orgánu věcně příslušného k rozhodování v územním a stavebním řízení (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu-dále jen „NSS“- ze dne 11. 10. 2017 č. j. 1 As 361/2016-75, také rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2019 č. j. 22 A 67/2019-60). Soudu je z úřední činnosti známo, že žalobce byl účastníkem územního řízení, ve kterém mohl uplatnit a také uplatnil své námitky, kterým však nebylo vyhověno (věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 137/2016). Také následná správní žaloba byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Ostravě 17. 5. 2017 č. j. 22 A 137/2016-22-76. Závěry krajského soudu byly potvrzeny zamítavým kasačním rozsudkem NSS. Žalobce tak nemůže v navazujícím vyvlastňovacím řízení, ani v nyní podané žalobě úspěšně zpochybňovat pravomocné územní rozhodnutí, které je v posuzované věci zcela zásadním podkladem řízení vyvlastňovacího.
11. Žalobce dále namítl, že jeho námitky týkající se rekonstrukce plynovodu nebyly řádně vypořádány. Krajský soud má za to, že správní orgány se s žalobcovými opakujícími se námitkami vypořádaly ve svých rozhodnutích řádně. Správní orgán I. stupně na str. 39 svého rozhodnutí zcela správně a jednoznačně vysvětlil, že tyto námitky překračují předmět vyvlastňovacího řízení. Jeho závěry aproboval žalovaný na str. 13 napadeného rozhodnutí a krajský soud se s nimi rovněž plně ztotožňuje.
12. K námitce žalobce, že ve vyvlastňovacím řízení uvedl alternativní řešení odkazem na projektovou dokumentaci plynifikace obce nacházející se v archivu stavebního úřadu, krajský soud konstatuje, že původní projektová dokumentace nemůže představovat alternativní řešení ve vztahu k vyvlastnění pozemků, ale ve vztahu k technologickému řešení stavby. K tomu soud poukazuje na desátý bod tohoto rozsudku.
13. Krajský soud neshledal důvodnými důkazní návrhy, které žalobce učinil u ústního jednání, a to důkaz listinou označenou „Zdroj: iDNES.cz 17. února 2014...“, kterou chtěl prokázat klientelismus v rámci fungování stavebního úřadu ve Frýdku-Místku, a důkaz listinou „Zápis z místního šetření“ ze dne 25. 4. 2018, týkající se technického provedení stavby řízeným protlakem, neboť oba navržené důkazy se vztahují k pravomocně ukončenému územnímu řízení, a tudíž ve vztahu k nyní posuzovanému vyvlastňovacímu řízení jsou bez právního významu.
14. Dále žalobce zpochybnil existenci veřejného zájmu na předmětné stavbě. Krajský soud konstatuje, že veřejný zájem v souzené věci obecně vyplývá z § 2 a § 3 energetického zákona, jak správně poukázal žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí, kde současně řádně vyhodnotil také existenci veřejného zájmu z pohledu ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění. Nad rámec uvedeného krajský soud zdůrazňuje, že předchozí rozhodnutí žalovaného bylo rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 A 67/2019 zrušeno proto, že se správní orgány dostatečně nezabývaly právě otázkou převažujícího veřejného zájmu. V nyní napadeném rozhodnutí, jakož i v rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla již tato zákonná podmínka vyvlastnění vyhodnocena v souladu se zákonnými požadavky řádně a přezkoumatelně. Lze poukázat na str. 8-10 napadeného rozhodnutí. Krajský soud se i s těmito závěry plně ztotožňuje.

15. K odkazu žalobce na blíže neurčený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové soud uvádí, že k takto obecně odkazovanému soudnímu rozhodnutí není schopen zaujmout konkrétní stanovisko. Soud proto pouze v obecné rovině konstatuje, že samotná existence územního rozhodnutí jistě nepostačuje k závěru o nezbytnosti vyvlastnění, což však není žalobcův případ, neboť u něj byly naplněny další zákonné podmínky vyvlastnění ve smyslu § 3 zákona o vyvlastnění, což je v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů přezkoumatelným způsobem odůvodněno, jak již soud konstatoval výše. Soud dále podotýká, že ke shodné odvolací námitce se vyjádřil žalovaný na str. 12 napadeného rozhodnutí tak, že žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové je mu znám z úřední činnosti a odůvodnil, proč je podle něj nepřiléhavý na žalobcův případ. Se shodnou odvolací námitkou se žalovaný tudíž řádně vypořádal. Žalobce v žalobě argumentaci žalovaného nijak nerozporoval, pouze setrval na svém odvolacím tvrzení. Krajský soud proto nemá, co by více k této žalobní námitce uvedl.
16. Poslední žalobní bod se týkal zpochybnění znaleckého posudku č. 2007/2002. Zde obsažená tvrzení se však týkají otázky náhrady za vyvlastnění, a proto soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví nepřísluší se jimi zabývat, jak již vysvětlil v odstavci 7. tohoto rozsudku.
17. Jelikož krajský soud neshledal důvodným žádný z žalobních bodů 1) a 2), žalobu v této části podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu soudního spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.
19. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého mají tyto osoby právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem nebo na návrh z důvodu hodného zvláštního zřetele. Dle obsahu soudního spisu žádná taková skutečnost v souzené věci nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. září 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu